

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Wspólne posiedzenie
Komisji Ustawodawczej (240.)
oraz Komisji Praw Człowieka,
Praworządności i Petycji (154.)
w dniu 29 stycznia 2014 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (druk senacki nr 497).
2. Pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druk senacki nr 509).

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 32)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Michał Seweryński)

Przewodniczący Michał Seweryński:

Wspólnie z panem przewodniczącym senatorem Zientarskim będziemy prowadzić posiedzenie dwóch komisji, Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji oraz Komisji Ustawodawczej.

Witam wszystkich panów senatorów. Witam pana ministra i wszystkie osoby towarzyszące nam w normalnej pracy.

Mamy do rozpatrzenia dwa projekty ustaw. Pierwszy to projekt ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Projektowana ustawa ma na celu poszerzenie katalogu wyjątków od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Istotą tej regulacji jest objęcie ustawowym zwolnieniem we wspomnianym zakresie także skargi o wznowienie postępowania, gdy przyczyną wznowienia ma być okoliczność przewidziana w art. 401¹ lub 403 §4 kodeksu postępowania cywilnego, czyli stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową bądź też ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie lub uznanie za niekonstytucyjny aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane postanowienie, które wprawdzie nie było orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie lecz mogło mieć wpływ na treść wyroku i w związku z rozstrzygnięciem Trybunału zostało uchylone lub zmienione.

Projekt stanowi realizację postulatu zawartego w indywidualnej petycji skierowanej do marszałka Senatu. Autor petycji wnosi o wprowadzenie ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych w przypadku zgłoszenia żądania wznowienia postępowania w związku z orzeczeniem o niekonstytucyjności podstawy prawnej wyroku lub postanowienia, co uzasadnione jest potrzebą zapewnienia efektywnej ochrony jednostki przed bezprawiem legislacyjnym. Skoro prawodawca uchwalił wadliwe przepisy i wznowienie jest tego konsekwencją, to wymóg ponoszenia kosztów przez podmiot występujący ze skargą o wznowienie narusza zasady współżycia społecznego i zasadę demokratycznego państwa prawnego. Tyle, jeśli chodzi o najważniejsze uzasadnienie i wskazanie celu tej ustawy.

Czy pan minister chciałby zabrać głos w tej sprawie?
Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Wysokie Komisje! Panowie Przewodniczący!

Chciałbym przedstawić, co nie będzie zaskoczeniem, stanowisko ministra sprawiedliwości, które zostało już państwu przekazane w piśmie z 20 grudnia. Rozwiązanie, które państwo proponujecie, dotyczące zwolnienia od kosztów sądowych skargi o wznowienie postępowania opartej na art. 401¹ lub 403 §4 k.p.c., jest oceniane jako zbyt daleko idące. W dzisiejszym stanie prawnym skarga o wznowienie postępowania niezależnie od podstawy, na której została oparta, podlega opłacie sądowej w takiej samej wysokości jak pozew lub wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego, co wynika u art. 18 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Wskazana ustawa przyjmuje jako regułę, że każda inicjatywa danego podmiotu polegająca na wniesieniu do sądu pisma wszczynającego określone postępowanie łączy się z obowiązkiem uiszczenia opłaty. Konstrukcja ta wypływa z faktu, że co do zasady świadczenie przez państwo swoistej usługi publicznej, jaką jest sprawowanie wymiaru sprawiedliwości, jest odpłatne. Tak więc opłata ma charakter zryczałtowanego ekwiwalentu za udzielenie przez państwo w konkretnej sprawie tego rodzaju usługi.

Mając na względzie wyrażoną w konstytucji zasadę zaufania do państwa oraz stanowionego przez niego prawa, ministerstwo proponuje rozważenie wprowadzenia do ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przepisu, który nakładałby na sąd obowiązek zwrotu stronie z urzędu całej uiszczonej opłaty od skargi o wznowienie postępowania opartej na przepisie art. 401¹ lub 403 §4 kodeksu postępowania cywilnego w razie jej uwzględnienia po ponownym rozpoznaniu sprawy. Taki przepis mógłby zostać wprowadzony na przykład w uzupełnieniu regulacji zawartej w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Pragnę podkreślić, że przyjęcie takiego rozwiązania pozwoliłoby zachować spójność regulacji zawartych w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W powołanym ostatnio przepisie przewidziano obowiązek zwrotu opłaty między innymi w przypadku, gdy uwzględniona została skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Przykład ten jest o tyle ważki, że w warstwie merytorycznej właściwie niewiele różni się od analizowanej tu propozycji Wysokich

Komisji, o ile bowiem skarga o wznowienie postępowania jest reakcją na tak zwane bezprawie legislacyjne, o tyle skarga na stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem ochrony przeciw tak zwanemu bezprawiu judykacyjnemu.

W związku z tym, przedstawiając możliwość uregulowania tej sytuacji, którą zajęły się Wysokie Komisje, również co do zasady podtrzymuję to wszystko, co w piśmie z 20 grudnia 2013 r. przedstawił minister sprawiedliwości. Dziękuję.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Ja dodam jeszcze tylko tyle – bo wpłynęły do nas opinie z różnych urzędów – że prokurator generalny podziela stanowisko naszej komisji, popiera projekt tej ustawy. Nie wnoszą zastrzeżeń: Krajowa Izba Radców Prawnych, pierwszy prezes Sądu Najwyższego, przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, wiceprzewodniczący Krajowej Rady Prokuratury. Stanowisko ministra sprawiedliwości uszeliśmy przed chwilą.

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi w tej sprawie?

(Ekspert do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Katarzyna Konieczko: Nie, dziękuję, nie mamy uwag.)

Dziękuję bardzo.

Panie i Panowie Senatorowie, czy ktoś chciałby zabrać głos?

Pan senator Rulewski, proszę bardzo.

Następny będzie pan senator Matusiewicz.

Senator Jan Rulewski:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący, Państwo Przewodniczący.

Panie Ministrze, ta sprawa była omawiana kilkakrotnie. Powiem szczerze, wiem, że ewaluowała również opinia Ministerstwa Sprawiedliwości. Pierwotna zmiana zakładała w sposób niejako automatyczny zwrot tych kosztów czy części kosztów, które ponosi strona w związku, brzydko mówiąc, z obaloną ustawą czy aktem prawodawczym przez Trybunał Konstytucyjny; zwrot kosztów był na rzecz osoby, która składa wniosek o wznowienie postępowania. W ramach tej dyskusji ustalili się taki kompromis, że strona, która wnosi o wznowienie, będzie zwolniona od części kosztów sądowych. Powszechną praktyką jest to, że po to, aby wznowić postępowanie, w związku z którym ta strona już poprzednio poniosła koszty nie tylko z racji wnoszenia skargi do sądu, bo jest to tylko część kosztów... Kompromis polegał na tym – przynajmniej niektórzy członkowie komisji tak uważali – że decyzja o nieponoszeniu żadnych kosztów w chwili wznowienia postępowania powinna być z mocy ustawy. Członkowie komisji, jak pamiętam, uznali również, że wnoszenie wtedy opłat jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i zasadami demokratycznego państwa prawa. Zresztą inne przepisy konstytucyjne, jak pamiętam... Chyba art. 41

konstytucji mówi, że obywatele czy też podmioty mają prawo do odszkodowania – no, to jest może daleko idące – w przypadku, gdy władze publiczne spowodują szkody w interesach czy też opinii obywatela. I dlatego niezrozumiałe jest stanowisko rządu. Niezrozumiałe jest, żeby w tak drobnej sprawie, dotyczącej bardzo małych sum – jednak takie przypadki często występują w praktyce, ostatnio chodzi chociażby o emerytury – rząd zajmował tak twarde stanowisko.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Teraz pan senator Matusiewicz.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo.

Panowie Przewodniczący! Wysokie Komisje!

Ja uważam, że należy poprzeć tę inicjatywę. Chciałbym polemizować ze stanowiskiem ministra sprawiedliwości. Jak wiadomo, są już wyłączenia ustawowe w art. 96 ustawy o kosztach sądowych; są wyłączenia przedmiotowe, ze względu na rodzaj spraw – może chodzić o ustalenie ojcostwa, sprawy pracownicze, zmiany postanowienia o ubezwłasnowolnieniu – jak również wyłączenia ze względów podmiotowych. Takie sprawy wnosi prokurator, kurator, rzecznik praw obywatelskich. Są też wyłączenia przedmiotowe dotyczące szkód górniczych. Powoływanie się w tym piśmie ministerstwa na zasadę zaufania do stanowionego prawa... Mam na względzie argumenty tego obywatela, który, przykładowo, przegrał sprawę, sąd rozstrzygnął na podstawie przepisu, który okazał się niezgodny z konstytucją, co stwierdził Trybunał. Dlaczego więc ten obywatel ma jeszcze raz ponosić dodatkowe koszty? Owszem, może spełniać wymogi do zwolnienia ustawowego od kosztów, może taki wniosek składać, ale w tej sytuacji uzasadnione jest, jak się wydaje, żeby wznowienie tego rodzaju postępowania zwolnione od kosztów. W art. 96 jest dwanaście punktów, można dodać pkt 13, tak jak jest w propozycji. A ile będzie tego rodzaju spraw? Myślę, że nie tak dużo. A porównywanie tego do postępowania o stwierdzeniu orzeczenia niezgodnego z prawem... Tam jest dodatkowa przesłanka, Panie Ministrze, trzeba wykazać, że dane orzeczenie wyrządziło szkodę. Tutaj nie ma takich ustawowych przesłanek, nie trzeba wykazywać, że dane orzeczenie wyrządziło szkodę. Bez względu na to, czy wyrządziło, czy nie, jeżeli zostało oparte na przepisie niezgodnym z konstytucją, to przysługuje wznowienie postępowania. I uważam, że to wznowienie z mocy prawa powinno być wolne od kosztów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos?

Jeżeli nie, to poproszę pana ministra, bo się zgłasza.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Dziękuję za te głosy. One są ważne w tej dyskusji, którą prowadzimy. Nie mogę się jednak tutaj do końca zgodzić z panem senatorem Rulewskim, że stanowisko ministra było takie... no, ewoluujące. W mojej ocenie było ono stanowiskiem stałym i wskazującym na taką możliwość rozwiązania sytuacji, o której mówiłem. Oczywiście z punktu widzenia szeroko rozumianej odpowiedzialności Skarbu Państwa za elementy, które powodują u obywateli przekonanie, że państwo narusza ich prawa na przykład poprzez złe stanowienie prawa – a taka jest przyczyna tego, że Trybunał stwierdza niekonstytucyjność danego przepisu... Chcę podkreślić, że nie sądownictwo jest tutaj elementem, który wprost się do tego przyczynia. Sądownictwo niejako konsumuje stan poprzez wymiar sprawiedliwości. Weźmy też pod uwagę to, co powiedziałem na wstępie i co padło w dyskusji, czyli kwestię liczby spraw. Nie stawiam tego jako najważniejszej okoliczności, ale trzeba powiedzieć, że w 2010 r. było stosunkowo niewiele spraw, bo tylko dwadzieścia trzy sprawy tego rodzaju, w 2011 r. – sto trzynaście, a w 2012 r. – osiemset dwadzieścia cztery, a więc widzimy, jaka jest tendencja. Liczba tych spraw rośnie, i to w sposób, można powiedzieć, lawinowy, bo wzrost ze stu na osiemset to jest ośmiokrotny wzrost. Zmienia się świat, zmieniają się obywatele, są coraz bardziej świadomi swoich praw, a w związku z tym również w sposób konsekwentny kierują te sprawy do sądów. Chcąc zachować podstawową zasadę dotyczącą uregulowania sprawy kosztów sądowych, proponujemy takie rozwiązanie, aby w momencie uwzględnienia skargi zwracać w sposób całkowity i z urzędu część kosztów procesu, jakim jest opłata sądowa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Jeżeli nie, to poddaję pod głosowanie projekt ustawy przedstawiony państwu senatorom.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego projektu? (13)

Dziękuję.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Projekt został przyjęty.

(*Głos z sali: A sprawozdawca?*)

Sprawozdawcą może być senator Seweryński, bo był wyznaczony przez komisję. A więc, jeżeli państwo się zgodzą, to ja będę to dalej prowadził.

Punkt drugi naszego posiedzenia obejmuje pierwsze czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy.

Przedstawicielem wnioskodawców jest pan senator Piotr Zientarski, wobec tego bym poprosił, żeby pan senator krótko zreferował, na czym polega projekt.

Senator Piotr Zientarski:

Proszę państwa, istotą tego naszego przedłożenia jest wykonanie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Orzekł on, że w zakresie, w jakim nie przewiduje się możliwości odstąpienia przez sąd od zarządzenia wykonania kary w sytuacji, gdy wobec skazanego ponownie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jeśli przemawiają za tym szczególne względy, jest niezgodne z konstytucją. Krótko mówiąc, Trybunał orzekł, że nie może być bezmyślnie stosowana taka automatyczna gilotyna, że jeśli w okresie próby jest popełniony drugi czyn, oczywiście podobny, musi to być podobne przestępstwo, ponieważ tylko takie... Mówi się o obliżu. Przepis, który w tej chwili przedstawiamy, pozostawia zasadę zarządzenia wykonania kary, ale dajemy pewną możliwość, i jeśli szczególne względy przemawiają za tym, żeby jednak nie zarządzać wykonania kary, w sytuacji kiedy ponowna kara... Po pierwsze, muszą być szczególne okoliczności, a po drugie, w przypadku tej drugiej kary musi być warunkowe zawieszenie jej wykonania. Dyskusja nad tym odbywała się jakby równolegle, proszę państwa, do takiej znanej sprawy, sprawy pana Agatowskiego – pamiętacie państwo, pani senator Sztark się tym zajmowała – kiedy to właśnie zarządzano wykonanie kary pozbawienia wolności, pomimo że były szczególne okoliczności i kolejne kary były w zawieszeniu. Sąd przy zarządzeniu wykonania kary nie miał właściwie nic do powiedzenia; żadne okoliczności nie mogły zadecydować o tym, żeby nie zarządzać kary, czyli obrona była wówczas praktycznie iluzoryczna. I na to zwrócił uwagę Trybunał Konstytucyjny, uznając, że taka możliwość powinna istnieć. I my to wprowadzamy, czyniąc zadość orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Czy pan minister chciałby zabrać głos?

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Stanisław Chmielewski:**

Dziękuję.

Szanowne Komisje!

Projekt w całości dotyczy materii, która jest objęta pracami również ze strony ministra sprawiedliwości, w związku z tym, iż na finiszu są prace związane z przygotowaniem nowelizacji kodeksu karnego i niektórych innych ustaw; jest to w tej chwili w fazie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych. Punktem wyjścia do opracowania tego projektu dotyczącego części ogólnej kodeksu karnego jest materia, którą przygotowała Komisja Kodyfikacyjna Prawa Karnego. Jak państwo zapewne wiecie, ona, co do zasady, przygotowała projekt, który zmienia sposób reagowania państwa polskiego poprzez wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych na popełnianie przestępstw przez naszych obywateli i nie tylko ich, bo w ogóle na popełnianie przestępstw na terenie kraju.

W tym zakresie przygotowano projekt dotyczący art. 75 §1 kodeksu karnego, mając na względzie również kontekst wynikający z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 17 lipca 2013 r. w sprawie SK 9/10. Proponujemy takie rozwiązanie dotyczące treści §1: sąd zarządza wykonanie kary, jeżeli skazany w okresie próby popełnił podobne przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ta propozycja zdaniem ministra sprawiedliwości uwzględni w pełni treść orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Z wyroku tego wynika, iż należy stworzyć normatywną możliwość odstąpienia przez sąd od zarządzenia wykonania kary w sytuacji, gdy wobec skazanego ponownie orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy. Z tego powodu ograniczono zakres przedmiotowy obowiązku zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności do sytuacji, w której skazany w okresie próby popełnił podobne przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jeżeli zaś został on skazany za takie przestępstwo na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, to jej zarządzenie będzie fakultatywne i zależne od okoliczności sprawy, z uwagi na treść art. 75 §2 kodeksu karnego. Wskazana w naszym projekcie zmiana idzie dalej, w kierunku *ultima ratio* kary bezwzględnego pozbawienia wolności, gdyż nie uzależnia odstąpienia od zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej od wystąpienia szczególnych względów. Nie kreuje zatem względnego obowiązku zarządzenia w tej sytuacji wykonania kary pozbawienia wolności, lecz jedynie fakultatywność podjęcia takiej decyzji. Jest to, jak już mówiłem, zgodne z filozofią zmian w zakresie dyrektywy wyboru rodzaju kar i zawartej w tej propozycji preferencji co do kar wolnościowych, wynikającej z przedstawionej koncepcji, a co za tym idzie, czyni nieuzasadnionym przyjęcie art. 75 §1 k.k. w kształcie proponowanym w inicjatywie senackiej. Jeżeli chodzi o art. 178 §1 k.k.w., to zaprezentowana w projekcie senackim propozycja jest identyczna z zawartą w przygotowanym przez ministra sprawiedliwości projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny i zmianie niektórych innych ustaw. Ponadto chciałbym zwrócić uwagę na to, iż przyjęcie propozycji senackiej może doprowadzić również do pewnego rodzaju dysonansu w samym art. 75, uwzględniając również obowiązujący już w tym zakresie §1a, który mówi, że sąd zarządza wykonanie kary, jeżeli skazany za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkującej wspólnie ze sprawcą w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, ponownie używając przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkującej wspólnie ze sprawcą. A więc jest to sytuacja, którą uwzględniono, biorąc pod uwagę zmieniającą się rzeczywistość. Dzisiaj ta propozycja, którą państwo przygotowaliście, mogłaby powodować pytania o to, jak rozumieć treść §1 w kontekście §1a i §2 kodeksu karnego.

Przedstawiłem to stanowisko, a państwo, jako Wysokie Komisje, oczywiście sami podejmiecie decyzje, co dalej z państwa projektem. My gwarantujemy, jako Ministerstwo

Sprawiedliwości, jako rząd, że chcemy w sposób zdecydowany i szybki pracować nad tą nowelizacją, aby mogła ona zacząć obowiązywać od 1 stycznia 2015 r., a najdalej od połowy tego roku. W związku z tym poddaję pod rozwagę te wszystkie okoliczności. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi do tego projektu? Nie.

Panowie Senatorowie, Pani Senator, czy mają państwo uwagi? Sprawa jest jasna, prawda?

Czy pan przewodniczący chciałby jeszcze coś dodać do swojej wypowiedzi?

Senator Piotr Zientarski:

Myszę, że realizując naszą konsekwentną politykę wykonywania orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego... Nie mam nic przeciwko temu, żeby te projekty, że tak powiem, spotkały się w Sejmie i zostały skonfrontowane; będzie wtedy widać, że prace rzeczywiście toczyły się równolegle. Myszę, że nie ma tego zagrożenia, o którym mówił pan minister w ostatnim akapicie, ponieważ tu się mówi o szczególnych okolicznościach, które by przemawiały za tym, żeby nie zarządzać wykonania kary, czyli dajemy tu, że tak powiem, pole do popisu, jeśli chodzi o sądową ocenę tych szczególnych okoliczności. Istota zmian jest rzeczywiście podobna, ale nasze uregulowanie wydaje się jakby troszeczkę bardziej... No, bardziej łagodnie dla sprawcy wydaje się to ministerialne, bo my mówimy, że zarządza się wykonanie kary, chyba że szczególne okoliczności... A więc zasadą jest jednak zarządzenie kary, a dwa warunki – zawieszenie wykonania kary i pojawienie szczególnych okoliczności – są u nas koniunkcją. Tak rozumiem to nasze przedłożenie. I taki też jest, jak rozumiem, kierunek, w którym podąża ministerstwo; chodzi o to, żeby ograniczać zawieszanie wykonania kary przy ponownym orzekaniu za podobne przestępstwo. Tak rozumiem tę politykę.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Pan minister chciałby jeszcze zabrać głos.

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Stanisław Chmielewski:

Panie Przewodniczący, z całą pewnością, jak już mówiłem, kierunek jest taki, aby ograniczać reagowanie, kiedy jest to niekonieczne, z uwagi na charakter popełnianych przestępstw i wymiar kary... Bo to jest ważne, ważny jest w tym wszystkim ten element sądowy; mają to być kolejne kary, które są warunkowo zawieszane. Chciałbym jednak podkreślić, że nasz zapis mówi wprost i wyraźnie o tym, że zarządzenie wykonania kary następuje tylko wtedy, jeżeli w okresie próby popełniono podobne przestępstwo umyślne, za które orzeczono prawomocnie karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, a więc jest to fakultatywność, ale ukierunkowana. Względność tej

decyzji wynikająca z państwa przepisów jest oczywiście kierunkowo taka sama, ale chciałbym dążyć do tego, aby normy były jednoznaczne. Szczegółność tych warunków powoduje, że sąd znowu się zacznie zastanawiać, a wtedy... We mnie też, kiedy czytałem przepisy art. 75 kodeksu karnego, rodziła się wątpliwość, co z przepisem §1a. Jeśli chodzi o kierunek, to jest on jednoznaczny, ale czytając przepis całościowo, można nabrać przekonania, że zmiana, którą chcemy wprowadzić poprzez państwa zapis, może powodować niejednoznaczność tego §1a. Jednak, jak już mówiłem, dyskusja jak najbardziej idzie w tym samym kierunku. I jeżeli te projekty się spotkają w ramach prac Sejmu, to będzie to tylko dla dobra tej dyskusji, jak myślę.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Proszę bardzo.

Senator Piotr Zientarski:

Jeszcze jedno zdanie, jeśli pan przewodniczący pozwoli. Przecież w dotychczasowym stanie prawnym obligatoryjne zarządzanie wykonania kary jest tylko przy przestępstwie podobnym.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak. Tak że tu nie chodzi o inne...

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Matusiewicz.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo.

Mam pewną uwagę. Pan minister powiedział, że zgodnie z projektem ministerialnym te przepisy by weszły w życie od 1 stycznia 2015 r. albo od połowy roku 2015. Chciałbym zauważyć, że derogacja następuje 9 lutego 2015 r., więc tamte przepisy powinny wejść w życie od 1 stycznia. I trzeba zrobić wszystko, żeby to od 1 stycznia weszły w życie, a nie od 1 lipca. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Michał Seweryński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś jeszcze z pań senator i panów senatorów chciałby się wypowiedzieć?

Jeżeli nie, to poddam pod głosowanie projekt dyskusyjnej ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego projektu? (14)

Dziękuję bardzo.

Projekt został przyjęty.

Do tej pory sprawozdawcą był pan senator Piotr Zientarski. Proponuję, żeby pan senator zgodził się być sprawozdawcą obu komisji.

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie obu komisji senackich.

Dziękuję państwu za udział, a panu ministrowi w szczególności.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 01)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii